TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. liepos 21 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Muitų sąjunga — Bendrasis muitų tarifas — Ekonominio poveikio turinti muitinės procedūra — Laikinasis išvežimas perdirbti — Reglamentas (EEB) Nr. 2913/92 — 148 straipsnio c punktas — Leidimo išdavimas — Ekonominės sąlygos — Didelės žalos esminiams Bendrijos gamintojų interesams nebuvimas — „Bendrijos gamintojų [perdirbėjų]“ sąvoka“

Byloje C-4/15

dėl 2014 m. gruodžio 19 d. *Hoge Raad der Nederlanden* (*Nyderlandų Aukščiausiasis Teismas*) sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2015 m. sausio 12 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Staatssecretaris van Financiën

prieš

Argos Supply Trading BV

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas T. von Danwitz, teisėjai C. Lycourgos, E. Juhász, C. Vajda ir K. Jürimäe (pranešėja),

generalinis advokatas H. Saugmandsgaard Øe,

posėdžio sekretorius I. Illéssy, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2016 m. sausio 13 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *Argos Supply Trading BV*, atstovaujamos *belastingadviseurs* J. A. G. Winkels ir O. R. L. Gemin,

— Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos M. Bulterman ir B. Koopman,

— Graikijos vyriausybės, atstovaujamos K. Nasopoulou ir K. Karavasili,

— Europos Komisijos, atstovaujamos L. Grønfeldt, H. Kranenborg ir A. Lewis,

susipažinęs su 2016 m. balandžio 7 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

* Proceso kalba: nyderlandų.

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą (OL L 302, 1992, p. 19; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 4 t., p. 307, toliau – Muitinės kodeksas), 148 straipsnio c punkto išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant *Staatssecretaris van Financiën* (valstybės sekretorius, atsakingas už finansus, Nyderlandai) ir *Argos Supply Trading BV* (toliau – *Argos*) ginčą dėl to, kad Nyderlandų muitinė atmetė šios bendrovės pateiktą prašymą leisti taikyti laikinojo išvežimo perdirbti procedūrą.

Teisinis pagrindas

Reglamentas (EEB) Nr. 2473/86

3 1986 m. liepos 24 d. Tarybos reglamente (EEB) Nr. 2473/86 dėl laikinojo išvežimo perdirbti procedūrų ir standartinio prekių pakeitimo sistemos (OL L 212, 1986, p. 1) buvo numatytos nuostatos, taikytinos šiai muitinės procedūrai iki Muitinės kodekso įsigaliojimo. Šio reglamento pirmoje konstatuojamojoje dalyje nurodyta:

„kadangi, esant tarptautiniam darbo pasidalijimui, daug Bendrijos įmonių taiko laikinojo išvežimo perdirbti procedūrą, t. y. eksportuoja prekes, siekdamos paskui jas reimportuoti po perdirbimo, paruošimo ar sutaisymo; kadangi šios procedūros taikymas yra grindžiamas ekonominio arba techninio pobūdžio motyvais“.

Muitinės kodeksas

4 Nuo 2016 m. gegužės 1 d. Muitinės kodeksas pakeistas 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (OL L 269, 2013, p. 1, klaidų ištaisymas OL L 287, 2013, p. 90). Atsižvelgiant į pagrindinėje byloje nagrinėjamų faktinių aplinkybių datą Muitinės kodeksas taikytinas šioje byloje.

5 Muitinės kodekso trečioje ir ketvirtoje konstatuojamosiose dalyse nurodyta:

„kadangi šiame Kodekse, parengtame remiantis vidaus rinkos koncepcija, turi būti išdėstytos bendrosios taisyklės ir procedūros, užtikrinančios tarifų ir kitų Bendrijos lygyje taikomų priemonių, susijusių su [Europos Sąjungos] ir trečiųjų šalių prekyba, įgyvendinimą; kadangi, be kita ko, šis Kodeksas turi apimti bendrosios žemės ūkio ir prekybos politikos priemonių įgyvendinimą, dėl ko būtina atsižvelgti į šių bendrosios politikos sričių reikalavimus;

kadangi derėtų nurodyti, kad šis Kodeksas taikomas nepažeidžiant specialiųjų kitų sričių nuostatų; kadangi tokios specialiosios taisyklės, *inter alia*, gali būti nustatytos ir iki šiol, ir vėliau teisės aktų, susijusių su žemės ūkiu, statistika, prekybos politika arba nuosavais ištekliais, kontekste“.

6 Muitinės kodekso 84 straipsnyje nustatyta, kad, kai šio kodekso 85–90 straipsniuose vartojama sąvoka „ekonominio poveikio turinti muitinės procedūra“, turi būti suprantama, kad ji apima, be kita ko, muitinės prižiūrimą perdirbimą ir laikinąjį išvežimą perdirbti.

7 Pagal šio kodekso 85 straipsnį bet kuri ekonominio poveikio turinti muitinės procedūra gali būti atliekama tik gavus muitinės leidimą.

8 To paties kodekso 133 straipsnyje nustatyta:

„Leidimai [taikyti muitinės prižiūrimo perdirbimo procedūrą] išduodami tik:

<…>

e) tada, jeigu įvykdyti būtini šios procedūros taikymo reikalavimai – padėti sudaryti arba išlaikyti gamybinės veiklos [Sąjungoje] sąlygas nepadarant neigiamo poveikio esminiams panašias prekes gaminančių Bendrijos gamintojų interesams (ekonominės sąlygos) <…>“

9 Muitinės kodekso 145 straipsnyje numatyta:

„1. Įforminus laikinojo išvežimo perdirbti procedūrą <...> leidžiama iš [Sąjungos] muitų teritorijos laikinai išvežti Bendrijos prekes, kad su jomis būtų atliktos perdirbimo operacijos, ir atlikus šias operacijas gautus produktus išleisti į laisvą apyvartą visai ar iš dalies neapmokestinant importo muitais.

<…>

3. Toliau vartojamos šios sąvokos:

a) „laikinai išvežtos prekės“ – prekės, kurioms įforminta laikinojo išvežimo perdirbti procedūra;

b) „perdirbimo operacijos“ – operacijos, nurodytos 114 straipsnio 2 dalies c punkto pirmojoje, antrojoje ir trečiojoje įtraukose;

c) „kompensaciniai produktai“ – visi produktai, gauti atlikus perdirbimo operacijas;

<…>“

10 Šio kodekso 148 straipsnyje nurodyta:

„Leidimai [taikyti laikinojo išvežimo perdirbti procedūrą] išduodami tik:

<…>

c) jeigu leidimo taikyti laikinojo išvežimo perdirbti procedūrą išdavimas negali padaryti didelės žalos esminiams Bendrijos gamintojų [perdirbėjų] interesams (ekonominės sąlygos).“

11 Šio kodekso 151 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Visiškas arba dalinis neapmokestinimas importo muitais, numatytas 145 straipsnyje, taikomas atimant iš importo muitų sumos, mokėtinos už išleidžiamus į laisvą apyvartą kompensacinius produktus, importo muitų sumą, kuria tą pačią dieną būtų apmokestintos laikinai išvežtos perdirbti prekės, jeigu jos būtų importuojamos į [Sąjungos] muitų teritoriją iš šalies, kurioje buvo atlikta jų perdirbimo operacija arba paskutinioji jų perdirbimo operacija.“

Įgyvendinimo reglamentas

12 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamentas (EEB) Nr. 2454/93, išdėstantis Reglamento Nr. 2913/92 įgyvendinimo nuostatas (OL L 253, 1993, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 6 t., p. 3), panaikintas 2016 m. balandžio 1 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 2016/481 (OL L 87, 2016, p. 24) nuo 2016 m. gegužės 1 d. Atsižvelgiant į pagrindinėje byloje nagrinėjamų faktinių aplinkybių datą Reglamentas Nr. 2454/93, iš dalies pakeistas 2001 m. gegužės 4 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 993/2001 (OL L 141, 2001, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 11 t., p. 286; toliau – Įgyvendinimo reglamentas), taikytinas šioje byloje.

13 Įgyvendinimo reglamento III antraštinės dalies „Ekonominio poveikio turinčios muitinės procedūros“ 6 skyrius susijęs su laikinojo išvežimo perdirbti procedūra. Šio reglamento 6 skyriaus 585 straipsnyje nustatyta:

„1. Išskyrus atvejus, kai yra numatyta kitaip, esminiai Bendrijos perdirbėjų interesai nelaikomi smarkiai pažeistais.

<…>“

Kombinuotoji nomenklatūra

14 1987 m. liepos 23 d Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo (OL L 256, 1987, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 2 t., p. 382), iš dalies pakeisto 2007 m. rugsėjo 20 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1214/2007 (OL L 286, 2007, p. 1), I priede pateiktoje kombinuotoje nomenklatūroje yra 22 skirsnis „Nealkoholiniai ir alkoholiniai gėrimai bei actas“. Šis skirsnis, be kitų, apima 2207 10 00 subpoziciją „Nedenatūruotas etilo alkoholis, kurio alkoholio koncentracija, išreikšta tūrio procentais, ne mažesnė kaip 80 % tūrio“. Prie šios pozicijos priskiriamoms prekėms taikomas muitų tarifas – 19,2 EUR už hektolitrą, o tai prilygsta maždaug 40 % *ad valorem* mokesčiui.

15 Šios kombinuotosios nomenklatūros 38 skirsnyje „Įvairūs chemijos produktai“ yra 3824 90 97 subpozicija „Kiti“. Šioje subpozicijoje nurodytoms prekėms taikomi 6,5 % *ad valorem* muitų mokesčiai.

16 Remiantis minėtos kombinuotosios nomenklatūros 27 skirsnyje „Mineralinis kuras, mineralinės alyvos ir jų distiliavimo produktai; bituminės medžiagos; mineraliniai vaškai“ esančiomis 2710 11 25 –2710 11 90 subpozicijomis, visoms prekėms, atitinkančioms formuluotę „Variklių benzinai“, taikomas 4,7 % *ad valorem* mokestis.

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

17 2008 m. birželio 30 d. *Argos* pateikė Nyderlandų muitinei prašymą pagal Muitinės kodekso 85 straipsnį išduoti leidimą taikyti laikinojo išvežimo perdirbti procedūrą. Ši bendrovė ketino šią procedūrą taikyti eksportui skirtiems Bendrijos kilmės degalams, siekdama juos sumaišyti su trečiosios šalies kilmės bioetanoliu, kuris nebuvo išleistas į laisvą apyvartą Sąjungoje. Sumaišiusi šias medžiagas – maždaug 15 dalių benzino ir 85 dalis bioetanolio, *Argos* būtų gavusi etanolį 85 (toliau – E 85) – biodegalus, skirtus tam tikroms „mišrius degalus“ naudoti pritaikytoms transporto priemonėms.

18 Kaip matyti iš šio prašymo, *Argos* ketino maišyti šias medžiagas atvirojoje jūroje. Benzinas ir bioetanolis Nyderlandų uoste būtų buvę pakrauti į laivą – supilti į dvi pertvara atskirtas talpyklas. Laivui išplaukus už Sąjungos teritorinių vandenų ši pertvara būtų pašalinta, kad abi sudėtinės dalys susimaišytų, o bangų poveikis šį procesą paskatintų. Vėliau laivas grįžtų į Nyderlandus.

19 Šitaip gautas E 85 būtų deklaruotas muitinėje siekiant išleisti į laisvą apyvartą Sąjungoje ir apmokestintas importo muitais, taikomais šiam produktui (6,5 % *ad valorem*). Taikydama laikinojo išvežimo perdirbti procedūrą *Argos* būtų galėjusi sumažinti šiuos muitus suma muitų (4,7 % *ad valorem* muito tarifas), kurie būtų taikytini tą pačią dieną Bendrijos kilmės benzinui, jeigu jis būtų importuotas ir išleistas į laisvą apyvartą Sąjungoje iš tos vietos, kur jis buvo sumaišytas.

20 Nyderlandų muitinė dėl *Argos* prašymo kreipėsi į Europos Komisiją su prašymu išnagrinėti, ar įvykdytos ekonominės sąlygos, su kuriomis pagal Muitinės kodekso 148 straipsnio c punktą siejamas leidimo taikyti laikinojo išvežimo perdirbti procedūrą suteikimas. Vėliau Komisija paprašė Muitinės kodekso komiteto nuomonės (toliau – komitetas) dėl šio prašymo.

21 Komitetas laikėsi nuomonės, kad reikia atsisakyti leisti *Argos* taikyti šią procedūrą dėl to, kad minėtos sąlygos nėra įvykdytos. Jis sprendimą grindė argumentais, kuriuos nurodė Komisija per komiteto posėdį, įvykusį 2009 m. lapkričio 11 d. Per minėtą posėdį ši institucija teigė, kad didelio kiekio E 85 importas į Sąjungą labai pažeistų esminius Bendrijos bioetanolio gamintojų interesus. Iš tiesų importuotas E 85 tiesiogiai konkuruotų su Bendrijos bioetanoliu, nes E 85 iš esmės yra sudarytas iš bioetanolio. Taigi, Komisijos nuomone, Bendrijos bioetanolio pramonė susidurtų su perteklinių pajėgumų situacija.

22 2010 m. balandžio 13 d. sprendimu Nyderlandų muitinė, remdamasi šiais argumentais, atmetė *Argos* prašymą. Tada ši bendrovė apskundė sprendimą, kuriuo atmestas jos prašymas, *Rechtbank Haarlem* (Harlemo teismas, Nyderlandai); tas teismas jos skundo nepatenkino.

23 Dėl *Rechtbank Haarlem* (Harlemo teismas) sprendimo *Argos* pateikė apeliacinį skundą *Gerechtshof te Amsterdam* (Amsterdamo apeliacinis teismas, Nyderlandai). 2013 m. spalio 3 d. sprendimu tas teismas panaikino pirmosios instancijos teismo sprendimą ir nusprendė, kad, siekiant nustatyti, ar nagrinėjamu atveju tenkinamos ekonominės sąlygos, su kuriomis siejamas leidimas taikyti laikinojo išvežimo perdirbti procedūrą, reikia patikrinti, ar Bendrijos benzino perdirbimas į E 85 taikant laikinojo išvežimo perdirbti procedūrą pažeistų ne Bendrijos bioetanolio gamintojų, o Bendrijos E 85 gamintojų esminius interesus. Tačiau, anot to teismo, kadangi Nyderlandų muitinė neturi įrodymų, patvirtinančių, jog taikant prašomą procedūrą būtų pažeisti esminiai Bendrijos E 85 gamintojų interesai, ji turėjo pripažinti, kad šios ekonominės sąlygos yra įvykdytos, remiantis Įgyvendinimo reglamento 585 straipsnio 1 dalyje numatyta prielaida. Tada valstybės sekretorius, atsakingas už finansus, pateikė kasacinį skundą *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandų Aukščiausiasis Teismas).

24 Šis teismas laikosi nuomonės, kad kasacinės bylos baigtis priklauso nuo sąvokos „Bendrijos gamintojai [perdirbėjai]“, nurodytos Muitinės kodekso 148 straipsnio c punkte, išaiškinimo ir konkrečiau nuo klausimo, ar ši sąvoka gali apimti Bendrijos bioetanolio gamintojus.

25 Minėtas teismas visų pirma abejoja dėl to, ar pagal analogiją laikinojo išvežimo perdirbti procedūrai reikia taikyti Teisingumo Teismo pateiktą atsakymą 2006 m. gegužės 11 d. sprendime *Friesland Coberco Dairy Foods* (C-11/05, EU:C:2006:312) dėl muitinės prižiūrimo perdirbimo procedūros. Iš to sprendimo matyti, kad siekiant patikrinti, ar yra įvykdytos ekonominės šios procedūros taikymo sąlygos, reikia atsižvelgti ir į galutinio produkto, gauto po perdirbimo, Bendrijos gamintojų ir į šiam perdirbimui naudotų žaliavų Bendrijos gamintojų ekonominius interesus.

26 Šiomis aplinkybėmis *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandų Aukščiausiasis Teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokį prejudicinį klausimą:

„Ar, tikrinant laikinojo išvežimo perdirbti procedūros ekonomines sąlygas, Muitinės kodekso 148 straipsnio c punkto sąvoka „Bendrijos gamintojai [perdirbėjai]“ turi būti aiškinama taip, kad ji taip pat reiškia žaliavų ar tarpinių produktų, identiškų tiems, kurie per perdirbimo procedūrą perdirbami kaip ne Bendrijos prekės, Bendrijos gamintojus?“

Dėl prejudicinio klausimo

Pirminės pastabos

27 Pirmiausia *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandų Aukščiausiasis Teismas) sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą nurodė, kad *Gerechtshof te Amsterdam* (Amsterdamo apeliacinis teismas) nustatytomis faktinėmis pagrindinės bylos aplinkybėmis jokia aplinkybė nepatvirtina, jog *Argos* prašomos laikinojo išvežimo perdirbti procedūros taikymas paveiktų Bendrijos E 85 gamintojų esminius interesus.

28 Vis dėlto Komisija ginčija šią prielaidą ir iš esmės tvirtina, kad šios procedūros taikymas paveiktų ir bioetanolio, ir E 85 Bendrijos gamintojų interesus. Visų pirma tai matyti iš 2009 m. lapkričio 11 d. komiteto posėdžio, minėto šio sprendimo 21 punkte, ataskaitos. Tačiau, anot Komisijos, jeigu būtų pripažinta, kad šios procedūros taikymas taip pat paveiktų E 85 Bendrijos gamintojų esminius interesus, prejudicinis klausimas netektų prasmės.

29 Kadangi Komisija siekia kvestionuoti faktines pagrindinės bylos aplinkybes, nurodytas sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą, reikia priminti, kad taikant SESV 267 straipsnyje nurodytą procedūrą, pagrįstą aiškiu nacionalinių teismų ir Teisingumo Teismo funkcijų atskyrimu, bet koks faktinių bylos aplinkybių vertinimas priskirtinas nacionalinio teismo jurisdikcijai. Todėl Teisingumo Teismas turi teisę tik aiškinti Sąjungos teisės nuostatas ar spręsti dėl jų galiojimo remdamasis nacionalinio teismo nurodytomis faktinėmis aplinkybėmis (žr., be kita ko, 1998 m. liepos 16 d. Sprendimo *Dumon et Froment*, C-235/95, EU:C:1998:365, 25 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

30 Taigi Teisingumo Teismas neturi vertinti, ar pagrindinėje byloje *Argos* prašomos laikinojo išvežimo perdirbti procedūros taikymas pažeistų esminius E 85 Bendrijos gamintojų interesus ar jų nepažeistų. Priešingai, jis turi atsakyti į prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo klausimą remdamasis šio teismo padaryta prielaida, kad šių gamintojų interesai nebūtų pažeisti.

31 Antra, dėl Graikijos vyriausybės argumento, kad laikinojo išvežimo perdirbti procedūra netaikytina perdirbimo operacijoms, atliekamoms atvirojoje jūroje, nes pagal Muitinės kodekso 151 straipsnio 1 dalį reikalaujama, kad tokios operacijos būtų atliekamos konkrečioje „šalyje“, reikia pažymėti, kaip tai padarė generalinis advokatas išvados 46–49 punktuose, kad, atsižvelgiant į šio kodekso 145 straipsnio formuluotę, ši procedūra gali būti taikoma, kai minėtos operacijos atliekamos ne Sąjungos muitų teritorijoje. Taigi aplinkybė, kad pagrindinėje byloje *Argos* numatytos operacijos turėjo būti vykdomos atvirojoje jūroje, negali sukliudyti taikyti Muitinės kodekso nuostatų dėl šios ekonominio poveikio turinčios muitinės procedūros.

Dėl esmės

32 Iš esmės prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, ar Muitinės kodekso 148 straipsnio c punktą reikia aiškinti taip, kad tokiu atveju, kai pateiktas prašymas leisti taikyti laikinojo išvežimo perdirbti procedūrą, siekiant įvertinti, ar įvykdytos ekonominės sąlygos, su kuriomis siejamas šios procedūros taikymas, reikia atsižvelgti ne tik į Bendrijos gamintojų, gaminančių produktus, analogiškus galutiniams produktams, kurie būtų gauti atlikus numatytas perdirbimo operacijas, esminius interesus, bet ir į Bendrijos gamintojų, gaminančių produktus, analogiškus ne Bendrijos žaliavoms ar tarpiniams produktams, skirtiems įmaišyti į laikinai išgabentas Bendrijos prekes atliekant šias operacijas, esminius interesus.

33 Anot minėto teismo, visų pirma reikia išsiaiškinti, ar 2006 m. gegužės 11 d. Teisingumo Teismo sprendime *Friesland Coberco Dairy Foods* (C-11/05, EU:C:2006:312, 52 punktas) pateiktas atsakymas dėl muitinės prižiūrimo perdirbimo procedūros yra taikytinas laikinojo išvežimo perdirbti procedūrai.

Iš tiesų tame sprendime Teisingumo Teismas nusprendė, kad vertinant Muitinės kodekso 133 straipsnio e punkte nurodytas ekonomines sąlygas dėl muitinės prižiūrimo perdirbimo procedūros taikymo reikia atsižvelgti ne tik į galutinių produktų rinką, bet ir į šiems produktams gaminti naudojamų žaliavų rinkos ekonominę situaciją.

34 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad pagal Muitinės kodekso 84 straipsnį laikinasis išvežimas perdirbti ir muitinės prižiūrimas perdirbimas yra ekonominio poveikio turinčios muitinės procedūros. Norint taikyti vieną ar kitą procedūrą, vadovaujantis šio kodekso 85 straipsniu, reikia gauti muitinės išduotą leidimą. Šių abiejų procedūrų leidimas yra siejamas būtent su „ekonominių“ sąlygų paisymu, dėl muitinės prižiūrimo perdirbimo numatytų šio kodekso 133 straipsnio e punkte, o dėl laikinojo išvežimo perdirbti – to paties kodekso 148 straipsnio c punkte.

35 Vis dėlto šios ekonominės sąlygos pagal atitinkamą procedūrą suformuluotos skirtingai. Iš tiesų Muitinės kodekso 148 straipsnio c punkte nustatyta, kad leidimas taikyti laikinojo išvežimo perdirbti procedūrą suteikiamas, tik jeigu šios procedūros taikymas negali labai pakenkti esminiams Bendrijos gamintojų interesams. Šio kodekso 133 straipsnio e punkte nurodyta, kad leidimas taikyti muitinės prižiūrimo perdirbimo procedūrą suteikiamas, tik jeigu įvykdytos būtinos sąlygos, kad ši procedūra galėtų padėti sukurti ar išlaikyti prekių perdirbimo veiklą Sąjungoje, nepažeidžiant panašių prekių Bendrijos gamintojų esminių interesų.

36 Visų pirma vartojant sąvoką „gamintojai [perdirbėjai]“ Muitinės kodekso 148 straipsnio c punkte siekiama nurodyti, kad vertinant, ar įvykdytos ekonominės sąlygos, su kuriomis siejamas laikinojo išvežimo perdirbti procedūros taikymas, reikia atsižvelgti tik į pramonininkų, Sąjungoje atliekančių perdirbimo operacijas, esminius interesus, todėl šių sąlygų dalykas yra siauresnis nei muitinės prižiūrimo perdirbimo sąlygų, Teisingumo Teismo aiškintų 2006 m. gegužės 11 d. sprendime *Friesland Coberco Dairy Foods* (C-11/05, EU:C:2006:312).

37 Vis dėlto Muitinės kodekso 148 straipsnio c punkto formuluotė nėra nedviprasmiška. Iš tiesų jame nenurodytos nei rinkos, paveiktos „gamintojų [perdirbėjų]“ veiklos, nei konkrečios aplinkybės, į kurias reikia atsižvelgti vertinant galimą žalą jų esminiams interesams. Todėl šią nuostatą reikia aiškinti atsižvelgiant į laikinojo išvežimo perdirbti procedūros bendrą struktūrą ir tikslą (šiuo klausimu žr. 1980 m. birželio 19 d. Sprendimo *Roudolff*, 803/79, EU:C:1980:166, 7 punktą ir 2006 m. gegužės 11 d. Sprendimo *Friesland Coberco Dairy Foods*, C-11/05, EU:C:2006:312, 47 punktą).

38 Šiuo aspektu, remiantis Muitinės kodekso 145 straipsniu, įforminus laikinojo išvežimo perdirbti procedūrą leidžiama iš Sąjungos muitų teritorijos laikinai išvežti Bendrijos prekes, kad būtų atliktos jų perdirbimo operacijos, ir atlikus šias operacijas gautus produktus, vadinamus „kompensaciniais produktais“, išleisti į laisvą apyvartą visai ar iš dalies neapmokestinant importo muitais. Konkrečiai, pagal šio kodekso 151 straipsnio 1 dalį taikant šią procedūrą iš importo muitų sumos, mokėtinos už šiuos kompensacinius produktus, atimama importo muitų suma, kuria tą pačią dieną būtų apmokestintos laikinai išvežtos Bendrijos prekės, jeigu jos būtų importuotos į Sąjungos muitų teritoriją iš šalies, kurioje buvo atlikta jų perdirbimo operacija arba paskutinioji jų perdirbimo operacija.

39 Tokia procedūra yra pagrįsta jos paskirtimi, t. y. siekiu išvengti prekių, eksportuotų perdirbimo tikslais, apmokestinimo muitų mokesčiais jas reimportuojant į Sąjungos teritoriją (šiuo klausimu žr. 1997 m. liepos 17 d. Sprendimo *Wacker Werke*, C-142/96, EU:C:1997:386, 21 punktą ir 2003 m. spalio 2 d. Sprendimo *GEFCO*, C-411/01, EU:C:2003:536, 51 punktą). Šiuo klausimu iš Reglamento Nr. 2473/86 pirmos konstatuojamosios dalies matyti, kad nustatydamas šią procedūrą teisės aktų leidėjas norėjo atsižvelgti į tai, kad Sąjungos įmonės dėl ekonominių ar techninių priežasčių perdirbimo operacijas dažnai atlieka trečiosios valstybės teritorijoje prieš reimportuodamos taip perdirbtas prekes į Sąjungą.

40 Darytina išvada, kad esminis tokios ekonominio poveikio turinčios muitinės procedūros tikslas, kaip pažymėjo generalinis advokatas išvados 67 punkte, yra išvengti tam tikrų pasekmių, laikomų žalingomis Sąjungos pramonei, kurių atsirastų taikant bendras importo ir eksporto procedūras.

41 Atsižvelgiant į tai, ekonominėmis sąlygomis, su kuriomis siejamas laikinojo išvežimo perdirbti procedūros, nurodytos Muitinės kodekso 148 straipsnio c punkte, taikymas, siekiama suteikti galimybę muitinėms įvertinti, ar laikinojo išvežimo perdirbti naudojimas yra iš esmės palankus šiai pramonei, užtikrinant, kad nauda, kurią ūkio subjektas gautų dėl šios procedūros, nesukeltų didelės žalos kitiems Sąjungos gamintojams. Todėl šios ekonominės sąlygos turi būti aiškinamos taip, kad muitinės turėtų galimybę visapusiškai atsižvelgti į tokius interesų konfliktus Sąjungos pramonėje (pagal analogiją žr. 2006 m. gegužės 11 d. Sprendimo *Friesland Coberco Dairy Foods*, C-11/05, EU:C:2006:312, 49 ir 50 punktus).

42 Dėl šių interesų konfliktų reikia konstatuoti, kad, sudarant palankias sąlygas Bendrijos prekių perdirbimo operacijas atlikti ne Sąjungoje, Bendrijos ūkio subjektui laikinojo išvežimo perdirbti procedūros suteikta nauda gali iš esmės paveikti pramonininkų, atliekančių panašias perdirbimo operacijas Sąjungoje, t. y. produktų, analogiškų produktams, kurie būtų gauti atlikus laikinąjį išvežimą perdirbti, gamintojų esminius interesus.

43 Tačiau pagrindinės bylos aplinkybėmis, kai *Argos* numatyta perdirbimo operacija reiškia didelio kiekio ne Bendrijos žaliavos, t. y. bioetanolio, įmaišymą į laikinai išgabentas Bendrijos prekes ir kai muitų mokesčio tarifas už šią žaliavą, apie 40 % *ad valorem*, yra gerokai didesnis nei muitai, taikytini kompensaciniam produktui, gautam atlikus šią operaciją, nes E 85 apmokestinamas 6,5 % *ad valorem*, reikia konstatuoti, kad laikinojo išvežimo perdirbti procedūros taikymas šiai operacijai taip pat galėtų labai pakenkti ūkio subjektų, gaminančių minėtą žaliavą Sąjungoje, esminiams interesams.

44 Iš tiesų, jeigu ši perdirbimo operacija būtų atliekama ne Sąjungoje, tokiai bendrovei kaip *Argos* tai leistų importuoti į Sąjungą dalį, atitinkančią šią žaliavą, išvengiant jai taikomų muitų mokesčių mokėjimo, kuriais būtent ir siekiama apsaugoti minėtus Bendrijos gamintojus nuo tokio importo. Tokioje situacijoje laikinojo išvežimo perdirbti procedūros taikymas suteiktų papildomos naudos ūkio subjektui, prašančiam leisti pasinaudoti šia procedūra, kurią sudarytų dalinis atleidimas nuo muitų mokesčių, taikytinų kompensaciniam produktui, dėl to tokios operacijos taptų dar naudingesnės, nors jos vis dėlto yra nepalankios Sąjungos gamintojų interesams.

45 Remiantis tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, kaip Teisingumo Teismas nusprendė 2006 m. gegužės 11 d. sprendime *Friesland Coberco Dairy Foods* (C-11/05, EU:C:2006:312) dėl muitinės prižiūrimo perdirbimo procedūros, kad Muitinės kodekso 148 straipsnio c punktą reikia aiškinti taip, kad siekiant įvertinti, ar įvykdytos ekonominės sąlygos, su kuriomis siejamas laikinojo išvežimo perdirbti procedūros taikymas, kai pateiktas prašymas leisti taikyti šią procedūrą, reikia atsižvelgti ne tik į Bendrijos gamintojų, gaminančių produktus, analogiškus produktams, kurie būtų gauti atlikus numatytas perdirbimo operacijas, esminius interesus, bet ir į Bendrijos gamintojų, gaminančių produktus, analogiškus ne Bendrijos žaliavoms ar tarpiniams produktams, skirtiems įmaišyti į laikinai išgabentas Bendrijos prekes atliekant šias operacijas, esminius interesus. Todėl Muitinės kodekso 148 straipsnio c punkte vartojama sąvoka „Bendrijos gamintojai [perdirbėjai]“ turi būti aiškinama kaip apimanti šiuos skirtingus Sąjungos gamintojus.

46 Priešingai, nei Teisingumo Teisme nurodė *Argos*, šio aiškinimo nepaneigia teiginys, nurodytas 1997 m. liepos 17 d. Sprendimo *Wacker Werke* (C-142/96, EU:C:1997:386) 21 punkte, kad galimos tarifų anomalijos, dėl kurių ūkio subjektas, prašantis taikyti laikinojo išvežimo perdirbti procedūrą, galėtų įgyti muitinį pranašumą, yra rizika, neatsiejama nuo šia procedūra nustatytos sistemos.

47 Iš tiesų byloje, kurioje priimtas minėtas sprendimas, buvo nagrinėtas klausimas, ar su laikinojo išvežimo perdirbti sistema suderinama tai, kad toje byloje laikinai išgabentų prekių muitai būtų viršiję kompensacinių produktų muitus, o tai reiškia, kad taikant šią procedūrą pastarieji produktai galimai būtų visiškai neapmokestinti importo muitais, o ne atskiras klausimas, į kokius interesus būtų galima atsižvelgti nagrinėjant ekonomines sąlygas, su kuriomis siejamas šios procedūros taikymas. Taigi tame sprendime Teisingumo Teismas neišsakė nuomonės dėl klausimo, ar atliekant šį vertinimą gali būti atsižvelgiama į tarifų anomalijų pasekmes ar negali.

48 Galiausiai šio sprendimo 45 punkte pateiktu aiškinimu atsižvelgiama į bendrosios žemės ūkio politikos reikalavimus, kaip reikalaujama pagal Muitinės kodekso trečią ir ketvirtą konstatuojamąsias dalis (pagal analogiją žr. 2006 m. gegužės 11 d. Sprendimo *Friesland Coberco Dairy Foods*, C-11/05, EU:C:2006:312, 51 punktą). Iš tiesų reikia priminti, kad, kaip matyti kartu aiškinant ESV sutarties 38 straipsnį ir ESV sutarties I priedo ex 22.08 ir ex 22.09 pozicijas, bioetanolio gamyba Sąjungoje yra žemės ūkio veikla, priskirtina prie šios bendrosios politikos, ir jai iš esmės taikoma apsauga ypač dideliais muitų tarifais, taikomais šio produkto importui į Sąjungą. Pateiktas aiškinimas leidžia užtikrinti šią apsaugą, neleidžiant, kad laikinojo išvežimo perdirbti procedūra sudarytų palankias sąlygas ūkio subjektui, norinčiam išvengti šių muitų mokesčių.

49 Atsižvelgiant į visa tai, kas nurodyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti: Muitinės kodekso 148 straipsnio c punktą reikia aiškinti taip, kad tokiu atveju, kai pateiktas prašymas leisti taikyti laikinojo išvežimo perdirbti procedūrą, siekiant įvertinti, ar įvykdytos ekonominės sąlygos, su kuriomis siejamas šios procedūros taikymas, reikia atsižvelgti ne tik į produktų, analogiškų galutiniams produktams, kurie būtų gauti atlikus numatytas perdirbimo operacijas, Bendrijos gamintojų esminius interesus, bet ir į produktų, analogiškų ne Bendrijos žaliavoms ar tarpiniams produktams, skirtiems įmaišyti į laikinai išgabentas Bendrijos prekes atliekant šias operacijas, Bendrijos gamintojų esminius interesus.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

50 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, 148 straipsnio c punktą reikia aiškinti taip, kad tokiu atveju, kai pateiktas prašymas leisti taikyti laikinojo išvežimo perdirbti procedūrą, siekiant įvertinti, ar įvykdytos ekonominės sąlygos, su kuriomis siejamas šios procedūros taikymas, reikia atsižvelgti ne tik į produktų, analogiškų galutiniams produktams, kurie būtų gauti atlikus numatytas perdirbimo operacijas, Bendrijos gamintojų esminius interesus, bet ir į produktų, analogiškų ne Bendrijos žaliavoms ar tarpiniams produktams, skirtiems įmaišyti į laikinai išgabentas Bendrijos prekes atliekant šias operacijas, Bendrijos gamintojų esminius interesus.

Parašai.